

SOPOTNIK

Glasilo župnije Čatež ob Savi

leto: **2025**, mesec: **APRIL**

številka: **04**

KRISTUS JE VSTAL, ALELUJA

KRIŽ JE ZNAMENJE BOŽJE LUBEZNI

Križ vstopa v vse trenutke našega življenja.

Ko Kristus sprejme nase križ, ni več nobenega ugovora k dejstvu, da želi biti Bog človeku popolnoma blizu. Ko sprejmemo dramo križa,

dokončno vidimo, da Boga ne moremo izriniti iz nobenega dela svojega življenja, ne da bi povzročili katastrofo.

Križ je znamenje, da se Bog ne sramuje nas, ki smo njegovi. Križ namreč ni samo ponižanje, ni nekakšna tekma, “kdo zmore več”, ampak predvsem bližina, ki jo Kristus izkaže vsakemu človeku. Tudi Jezus sam ne postavlja v ospredje bolečin in razvrednotenja, ki mu jih križ povzroča, ampak predvsem ljubezen, ki se po križu razliva na ves svet. To je ljubezen, ki jo zmore samo Bog. To je polnost življenja, ki lahko premaga smrt.

Toda kaj je pravzaprav križ? Je to samo nekakšno orodje, sredstvo, nekaj, kar nam vzbuja grozo? Spomnimo se, da Jezus križa ni samo doživel, ampak ga je tudi posvetil. Tisti kraj, kjer se je do konca darovala najsvetejša daritev Boga, je iz mučilnega orodja postal drevo življenja. Torej je prav, da ga tudi sprejemamo tako. Naša življenjska izkušnja nam govori, da je križ tisti zaklad našega življenja, ki nam omogoča, da lahko doživljamo vsak trenutek svojega časa kot popolno in čisto resnico.

JEZUS IN GREŠNICA

Srečala sta se neka ženska in Jezus. Ona, prešuštnica in po postavi obsojena na kamnanje; in on, ki je s svojim oznanilom popolno samo darovanje, ki ga bo pripeljalo na križ. Pred nas postavljata dejstvo, da v središču ni postava in zakonska pravičnost, ampak Božja ljubezen, ki zna brati v srce vsakega človeka; ljubezen mora imeti prvo mesto pred vsem. V tej evangelijski pripovedi se ne srečata na abstrakten način greh in sodba, ampak grešnica in Odrešenik. Jezus je to ženo pogledal v oči in prebral v njenem srcu: tam je našel hrepenenje po razumljenosti, odpuščanju in svobodi. Bedo greha je odelo usmiljenje ljubezni. Nobene sodbe z Jezusove strani, ki bi ne bila zaznamovana s sočutjem do stanja grešnice. Tistim, ki so jo hoteli soditi in obsoditi na smrt, Jezus odgovarja z dolgim molkom, ki hoče prebuditi Božji glas v vesti, tako pri ženi kot pri njenih tožnikih. Ti so spustili kamne iz rok in odšli drug za drugim. In po tem molku Jezus reče: »Tudi jaz te ne obsojam; pojdi in odslej ne greši več!«. Tako ji pomaga, da pogleda v prihodnost z upanjem in da je sposobna na novo začeti svoje življenje. Ko smo odeti v usmiljenje, čeprav ostajamo s slabotnostmi, nas napolnjuje ljubezen, ki omogoča videti onstran in živeti drugače.

Jezus sam je ustanovil zakrament pokore, ko se je na velikonočni dan pokazal apostolom in jih povabil: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani« (Jn 20,

POVABLJENI K SPOVEDI

Nikjer ni Jezus lepše povedal, kaj se dogaja v zakramentu pokore, kot v priliki o usmiljenem očetu: zaidemo, se izgubimo, ne moremo več. Vendar Oče čaka na nas z velikim, celo neskončnim hrepenenjem; ko se vrnemo, nam odpusti; spet nas sprejme, odpusti greh. Jezus sam je številnim ljudem odpustil grehe; to mu je bilo pomembnejše kot delati čudeže.

V tem je videl veliko znamenje prihoda Božjega kraljestva, v katerem bodo ozdravljene vse rane in posušene vse solze. Moč Svetega Duha, s katero je Jezus odpuščal grehe, je izročil svojim apostolom. Svojemu nebeškemu Očetu pademo v objem, ko gremo k duhovniku in se spovemo.

JEZUSOVA VELIKONOČNA ZMAGA

Sveto pismo gleda na Jezusovo vstajenje kot na veliko zmago nad vsemi silami zla, ki delujejo v svetu. Ravno takrat, ko je kazalo, da so Jezusa sovražniki popolnoma uničili, je vstal od mrtvih in se prikazal v veličastnem sijaju. Božjega zmagoslavja. Premagal je največje sovražnike človeškega rodu – greh, smrt in hudega duha. Ko se bo Jezus vrnil na svet, da sklene

zgodovino, bodo ti sovražniki dokončno uničeni. Jezusovo vstajenje nam daje trdno upanje za prihodnost.

Ko je Jezus vstal od mrtvih, to namreč ni bila le njegova osebna zmaga, ki se nas ne tiče. Sveto pismo prikaže Jezusovo vstajenje kot poroštvo, da bo Bog podobno tudi nas iztrgal iz smrti, ki nas čaka. Če verujemo, da je Bog obudil Jezusa, smo lahko prepričani, da bo v novo življenje obudil tudi tiste, ki verujejo vanj.

Zaradi tega imamo kristjani novo gledanje na smrt. Smrt za nas tako ni konec. Onkraj nje se začenja bolj

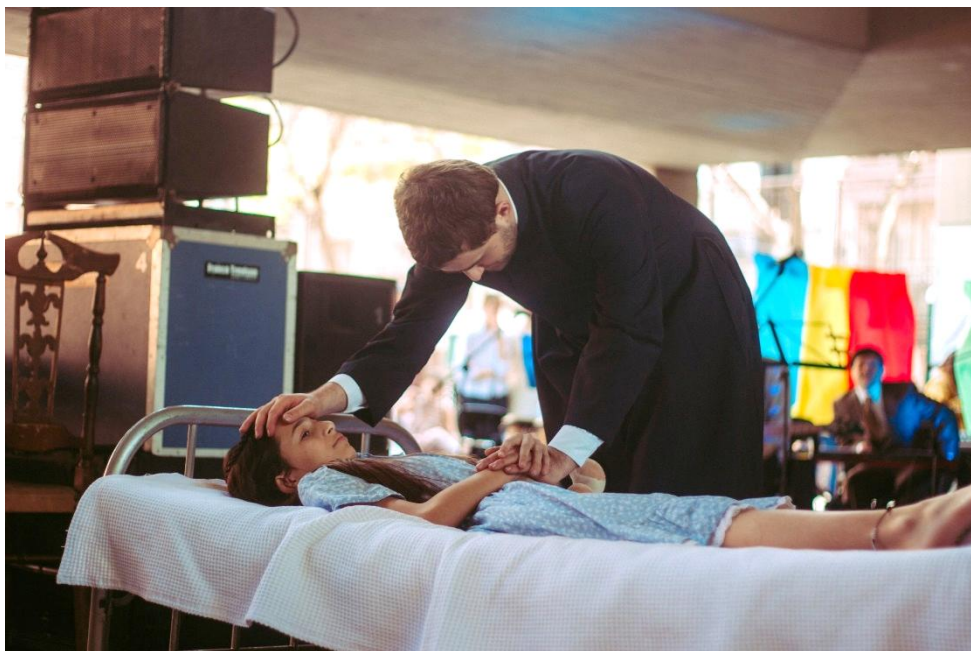
polno življenje z Bogom, kot si ga sploh lahko predstavljamo. To ne pomeni, da kristjani na pogrebih ne jokajo in da smrti ne vzamejo zares – smrt je še vedno sovražnik. Toda Bog je obljubil, da nas bo rešil iz njenega kraljestva, zato se je ni treba več bati.

Z obuditvijo od mrtvih je Bog na celotno Jezusovo življenje in učenje dal še zadnji pečat. Za prve učence je bilo vstajenje tisti »vezni člen«, ki je dajal dokončen smisel vsemu, kar je Jezus rekel ali naredil. Tako lahko vstajenje pomaga tudi nam. Ko enkrat verujemo, da je Jezus vstal od mrtvih, lažje sprejememo stvari, ki jih je povedal o sebi, in lažje priznavamo, da je bil res Božji Sin, ki je živel med nami.

Vstajenje ni le stvar, o kateri beremo v knjigah. Jezus živi in lahko ta trenutek spremeni tudi naše življenje. Lahko ga častimo, se z njim pogovarjamo, prinašamo predenj težave, s katerimi se srečujemo. To je temelj krščanstva. Ko kristjani mislimo na Jezusa, se ne spominjamo davno umrlega junaka, ampak se veselimo v tesnem stiku z živo osebo. In ko Bogu dovolimo, da vpliva na naša dejanja in našo osebnost, potem nam da tudi m oči za tako življenje, kot ga on želi.

ZAKRAMENTI OZDRAVLJANJA

»Bog, Oče vse tolažbe, po svojem Sinu si hotel olajšati bolečine bolnikov. Prosimo, usliši verno molitev in pošlji iz nebes svojega Svetega Duha Tolažnika v to olje, ki si mu dal priteči iz zelenega lesa za naše telesno okrepčilo. Po tvojem svetem blagoslovu naj to nebeško zdravilo varuje na telesu, duši in duhu vsakega, ki bo z njim maziljen. Naj mu prežene vse bolečine, vsako bolezen in vsako slabost. Amen.«

To čudovito molitev slišimo samo enkrat na leto. Na Veliki Četrtek dopoldan se v stolni cerkvi zberejo vsi duhovniki in škofje. Pri maši škof posveti tri sveta olja. Zanimivo je, da bolniško olje posveti med evharistično molitvijo. V najbolj pomembnem trenutku svete maše, škof blagoslovi bolniško olje, da bi bilo vsem bolnim v olajšanje. Kakšen dragoceni dar nam Cerkev podarja, pa se tega ne zavedamo. Res je, to olje je **UČINKOVITO ZNAMENJE BOŽJE MILOSTI**. Zato vas vabim, če ste bolni, vas čaka operacija, imate duševne stiske prosite duhovnika, naj vam podeli bolniško maziljenje. Jezus je najboljši zdravnik za naše telo in dušo. Zaradi nas je prišel na svet, trpel in iz ljubezni daroval svoje življenje na križu. Vendarle smrt ni zadnje dejanje našega Gospoda, je vstal od mrtvih in živi, nam pa odpira vrata večnosti.

JEZUS VEDNO PRINAŠA ŽIVLJENJE.

Vsi zakramenti poživljajo naše življenje. Ene imenujemo zakramenti uvajanja (krst, birma, sv. obhajilo), druge zakramenti ozdravljanja (spoved, bolniško maziljenje) in ostale zakramenti služenja (sv. zakon, mašniško posvečenje). Vsi nosijo v sebi **BOŽJE ŽIVLJENJE** za nas.

Dragi farani, ko me je letos gospod Ivan, župnik v Brežicah povabil, naj sodelujem pri skupini katehumenov, ki želijo sprejeti zakramente uvajanja, sem sama izkusila veliko veselje naše vere, kako Božja milost deluje v nas. Z veseljem grem vsak četrtek na srečanje, pisana skupina smo, študenti, odrasli, športniki, mamice, otrok, duhovnik in jaz. Ob pripravljeni temi se iskreno pogovarjamo in učimo. Vsi imamo izkušnjo, kako potrebujemo Božjo milost v našem vsakdanjem življenju. Po zakramentih nam Jezus prihaja naproti, od nas je odvisno, če sprejmemo ta velik dar. Ponovim, zakrament je UČINKOVITO znamenje BOŽJE MILOSTI. Če ga pravilno sprejmemo takoj učinkuje.

Ob velikonočnem praznovanju vam želim globoke izkušnje Jezusovega življenja v vas ter veselja in miru, ki ga prinaša. Jezus nam pravi: »Prišel sem, da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju« (Jn10,10)

s. Jasa CC

Usoda je hotela, da je Tine pred kakim letom začel vse huje zbolevali. Iz dneva v dan je vse bolj trpel, skupaj z njim so tudi sočustvovali tudi vsi domači, ga bodrili in nudili pomoč. Bolnišnico zdravljenje mu ni več veliko pomagalo. Tudi on si je vse bolj želel biti doma in tako tudi še spokojno umreti. Nanj je bila družinsko zelo navezana leto dni starejša sestra Milena. Zelo je čustveno trpela, ko je videla brata v njegovih zadnjih dnevih življenja tako trpeti. Prosila je domačega župnika fare sv. Jurija, da bi ga obiskal. To se je tudi zgodilo prav na zadnji dan Tinetovega življenja. Neizmerno smo hvaležni našemu domačemu župniku Jožetu Packu, ki se je prijazno odzval naši prošnji in mu v petek, 14. februarja ob 14,00 uri z maziljenjem podaril zadnji božji blagoslov. Tine je pred samim dogodkom trpel težke muke, njegovo telo je drgetalo v bolečih krčih. Zdelo se nam je, da hoče nekam poleteti. Od prihodu župnika se je pomiril, ga s pogledom in rahlim nasmehom pozdravil, kolikor je pač zmogel. Kmalu zatem se je zbrala ožja družina. Gospod župnik nas je poklical v Tinetovo sobo in vsi smo prisostvovali z molitvijo do konca maziljenja. Tine se je po božjem dogodku pomiril, obraz mu je prevzela blaženost in v krogu najdražjih ob domačem toplem ognjišču za vedno zaspal. Redko komu je danes dano, da umre v domači hiši, na svoji postelji, in njemu je bilo to dano. Ob zadnjih izdihljajih ni več mogel govoriti, sestro Mileno je krčevito prejel za roko,

kot da bi se hotel njej in vsem zahvaliti, da je lahko po maziljenju v blaženosti in spokojno odšel v večnost. Tudi v vseh nas je nastalo olajšanje, še posebej mlajši sestri Toniki na domačiji, ki je gospodu župniku, Jožetu Packu, še posebej zahvalila za njegov prihod, saj jo je čustveno pomiril. Vera v Boga in iskrena molitev v človeškem življenju res veliko pomenita, mogoče tega premalo zavedamo, kajti naše življenje je s tem veliko lepše...

Povzeto iz nekrologa za pok. Tinetom Šoško

SPOZNAVANJE KYRZAYDE RODRIGUEZ

Nekateri ljudje ne sledijo trendom – oni jih ustvarjajo. Kyrzayda Rodriguez je bila ena takšnih. Njeno življenje je bilo polno barv, modnih kosov in neomajne strasti do tega, kar je delala. Vse do trenutka, ko ji je telo sporočilo, da ji zmanjkuje časa.

Kdo je bila Kyrzayda Rodriguez?

Rodila se je 18. avgusta 1978 v Dominikanski republiki. Pri treh letih se je s starši preselila v Združene države Amerike – v New Jersey, kjer se je začela njena zgodba. Ni šlo za instant uspeh. Najprej je študirala poslovno administracijo na Bergen Community College. Potem delala, sanjala, vztrajala. Leta 2013 pa – boom! Odločila se je, da začne blogati o modi. In to je bil trenutek, ko se je vse spremenilo. Njena avtentičnost, izviren slog in močna osebnost so jo izstrelili med najbolj prepoznavne modne vplivnice tistega časa.

Rak. Ena beseda, ki spremeni vse.

Novembra 2017 je prejela diagnozo raka na želodcu. Četrty stadij. Priznajmo – nihče ni pripravljen na kaj takega. A Kyrzayda ni bila oseba, ki bi se umaknila. “Odločila sem se, da se borim, a ne bom skrivala, kaj se dogaja,” je zapisala na svojem Instagramu. In res – svoje boje s kemoterapijo je delila s sledilci. Ni skrivala izgube las, bolečine, utrujenosti. Bila je resnična. In to so ljudje cenili.

Ko zdravljenje ne prinese več upanja.

Po mesecih terapij, poskusov in upanja je avgusta 2018 sporočila: “Prekinjam s kemoterapijo. Nič več ne pomaga.” Nič več hospitalizacij, nič več preizkusnih zdravljenj. Samo še trenutki s tistimi, ki so ji največ pomenili. In v teh trenutkih je še vedno navdihovala. Ljudem je sporočala, naj ne čakajo. Naj živijo – zdaj.

Njene misli, preden se je poslovila

Pred smrtjo pri 40. letih zaradi raka trebušne slinavke je svetovno

znana oblikovalka in avtorica Crisda Rodriguez zapisala:

- **1. V garaži sem imela najdražji avto na svetu, sedaj pa moram porivati voziček.**
- **2. Moja modna hiša prodaja vse vrste oblačil, čevljev in dragocenosti, ampak sedaj je moje telo zavito v majhno krpo, ki jo je priskrbela bolnišnica.**
- **3. Na banki imam dovolj denarja. Ampak sedaj ga ne potrebujem.**
- **4. Včasih je bila moja hiša kot grad, sedaj pa spim na bolniški postelji.**
- **5. Šla sem iz hotela s petimi zvezdicami v drug hotel s petimi zvezdicami zdaj pa preživljam čas v bolnišnici in selim se iz enega laboratorija v drugega.**
- **6. Podpisala sem na stotine pogodb, ampak tokrat podpisujem samo še liste za zdravstveni karton...**
- **7. Včasih sem imela sedem frizerjev, da so mi uredili pričesko, sedaj pa – nimam niti enega lasu na glavi. Prej sem letela v svojem zasebnem letalu in lahko sem poletela kamor sem si želela, sedaj pa potrebujem dve asistentki, da lahko hodim od vrat do vrat bolnišnice.**

- 9. Imela sem privat kuharja in jedla vsemogoče prestižne hrane, sedaj sem pa na dieti; dve tableti na dan infuzija in nekaj kapljic slane vode zvečer.
- 10. Ta hiša, ta avto, to letalo, to pohoštvo, ta banka, preveč slave in slave, nič mi ne pomaga. Nič od tega mi ne bo pomagalo.
- “Nič resničnega ni, razen smrti.”

Ker je na koncu dneva zdravje najbolj pomembno.

9. september 2018 – dan, ko je moda izgubila zvezdo.

Pri 40 letih je Kyrzayda Rodriguez izgubila bitko. A ni izgubila dostojanstva. Niti moči, niti vpliva. Njena

smrt je pretresla modne kroge, a pustila močno sporočilo: “Ne čakajte, da bo prepozno. Življenje se dogaja zdaj.”

Kaj se lahko naučimo od Kyrzayde?

Njeno življenje nas uči nekaj ključnega – zdravje je najpomembnejše. Avti, obleke, potovanja, slava ... Ko se znajdeš na koncu poti, nič od tega ne šteje. Štejejo ljudje, odnosi, trenutki. In čeprav je Kyrzayda Rodriguez odšla, je njena zapuščina še vedno tu.

Njen blog je še vedno vir navdiha, njeni zapisi in misli še vedno krožijo po spletu. Ljudje jo še vedno citirajo, se učijo iz njenih besed. Ker so resnične. Ker so iskrene. Ker se je borila z vsem srcem – in do konca ostala zvesta sama sebi.

Lahko si zvezda, a na koncu si le človek.

Morda najbolj močna misel, ki nam ostaja po njeni smrti, je prav ta. Vse, kar gradimo, vse, kar kopičimo – ne pomeni nič, če nimamo zdravja. Če nimamo časa za tiste, ki jih imamo radi. Kyrzayda nas uči: Živite. Danes. Ne jutri.

NIČ TI NE KORISTI LEPO ŽIVETI, ČE TI TO NE BO KORISTILO, DA BOŠ VEČNO LEPO ŽIVEL. ZATO V SVOJE ŽIVLJENJE VKLJUČI TUDI BOGA IN VERA TI BO POMAGALA OVREDNOTITI TUDI SMRT.

NOV SLOMŠKOV DOM V BREŽICAH

Zraven župnijske cerkve v Brežicah stoji obnovljena stavba nekdanje šole. Pred leti jo je brežiška župnija odkupila in jo pričela obnavljati. Obnovljeni so že prostori v pritličju in že služijo svojemu namenu, zdaj se opremlja prvo nadstropje in obnavljajo podstrešni prostori. Tako nastaja nov pastoralni center, ki bo služil štirim župnijam. Ogromno delo vodi župnik Ivan Šumljak s pomočjo gradbenega odbora, ki ga vodi Jure Žnideršič. Zaprošil sem bivšega župnika Milana Kšelo, da nam pove nekaj o tej obnovi in v kakšne namene bo služila obnovljena stavba.

Slomškov dom pred obnovo

Kakšna je zgodovina te obnovljene stavbe?

Stavba je bila sezidana leta 1824. V njej je bila osnovna šola in je služila svojemu namenu od leta 1824 do leta 1971. V njej so znanje pridobile številne brežiške generacije. Stavba je postala premajhna, zato je bila sezidana nova šola. Nekdanja šola je tako postala prazna in je vse bolj propadala. Postala je sramota kraja. Zaradi bližine župnijske cerkve je

postala zanimiva za brežiško župnijo in tako je prišlo do sklepa, da si jo arondira za kulturni dom, ki je bil v lasti župnije. Tako se je začela temeljita obnova. Nameščena so bila nova okna, številna vrata, sanitarije. Z eno besedo, prenovljeno je bilo celotno pritličje in postavljena je bila tudi nova fasada. Pridobljene so bile nove učilnice, kapela in prostori za Karitas. Iz nekdanje podrtije je nastalo lepo poslopje in je okras mesta Brežic.

V kakšne namene bo služila prenovljena stavba?

To bi lahko povedal z besedami, ki ga je napovedalo na novoustanovljeno Društvo 1824. Citiram: » V središču Brežic je dolgo samevala prazna stavba...Prišel je čas, da stari šoli vdihnemo novo življenje in nove vsebine. Zato razvijamo Medgeneracijsko središče »Srce Brežic«, ki bo nudilo prostor za srečevanje, povezovanje in spoznavanje vseh generacij. Vsebine bodo namenjene malčkom, otrokom in mladim, odraslim in starejšim... Zato si želimo, da »Srce Brežic« res zaživi in postane »kraj srčne umiritve ter varen dom za nekaj uric« ne le za Brežičane temveč za občane celotne občine in tudi širše... Preprosto kraj, kjer se bodo preko različnih programov lahko srečevali ljudje dobre volje in odprtega srca...«

Znano mi je, da si od župnika g. Šumljaka dobil povabilo, da razmišljaš komu vsem bi lahko služil ta dom in da v ta namen kot upokojeni župnik veliko moliš.

Veliko smo razmišljali o začetni obnovi, ki je bila mimogrede povezana z velikimi stroški. Že sedaj obnovljeni prostori služijo katehezi, verskim gibanjem, predavanjem in v njem je kapela, ki zelo prav pride v zimskem času. Tukaj so tudi prostori župnijske Karitas, ki so vedno bolj obiskovani.

V prvem nadstropju, ki je tudi že v glavnem obnovljeno, je velika dvorana, ki bi jo lahko najemala razna društva za svoje namene. Prav tako bi lahko našle svoj prostor na novo nastajajoče skupine. Sem bi lahko prišteli zakonske, biblične in molitvene skupine. Namenjene bi lahko bile tudi pevskim vajam za otroški, mladinski in cerkveni zbor ter morda tudi bodočim skavtom. Prostori bi lahko služili tudi druženju po maši ob kavici in klepetu. Že sedaj je našlo tukaj svoj prostor neokatehumenska pot, Alfa tečaji, katehumenat za odrasle.

Imam še eno drzno misel, da bi tukaj našla svoj prostor kakšna redovna skupnost, kot so to sestre Corpus Christi, pri katerih že sedaj brežiški

duhovniki najdemo gostoljubje. Seveda bi bilo potrebno še veliko molitve v ta namen. Pri Bogu je vse mogoče in Bog naj obudi nove duhovne poklice.

Nastaja torej nov pastoralni center, kakšna usoda pa čaka staro župnišče?

V novem pastoralnem centru, ki se imenuje Slomškov dom, bodo tudi stanovanja za duhovnike. Stanovanja se pripravljajo na podstrešju, kjer je veliko prostora. Do njih bo vodilo dvigalo in bodo v njem stanovali tudi duhovniki, ki niso več mobilni. Kako bo s starim župniščem ni še nič dorečenega. Na dvorišču župnišča je veliko prostora, ki bi lahko služil za rekreacijo.

Obnovljeni Slomškov dom

Cerkev v Sloveniji se je znašla v veliki stiski. Vse manj je duhovnikov. Brežiški župnik Ivan mora zdaj voditi kar štiri župnije, poleg Brežic še Artiče, Pišce in Sromlje. Povej kako si predstavljaš sodelovanje faranov?

V naši škofiji že nastajajo nova pastoralna središča, kjer se iz enega kraja opravlja več župnij. Potrebno bo razvijati timsko delo, ki ni lahko. Zahteva se veliko usklajevanja. Tega se šele učimo. Pri timskem delu je potrebno upoštevati mnenje ali misel vsakega. Moder razmislek pripelje do nekega usklajenega zaključka. Potrebno je iskati v župniji take ljudi, ki bodo

pripravljene žrtvovati svoj čas in svoje sposobnosti. Izzivov je dovolj. Tukaj se dejansko začne sinoda. Od same teorije ne bo velike koristi. Potrebna je ponižna molitev na čast Sv. Duhu za razsvetljenje vseh sodelujočih.

Z obnovo Slomškovega doma so povezana tudi denarna sredstva?

Veliko je bilo tukaj prostovoljnega dela. Polega Jureta Žnideršiča je tukaj še nekaj ljudi, ki so pokazali veliko zavzetost in so žrtvovali veliko časa. Drugo pa so prostovoljni darovi mnogih ljudi. Ljudje zaupajo župniku Ivanu in ga podpirajo pri njegovih projektih. Župnik je potrkal tudi na srca faranov Artič, Pišec in Sromelj, ki so se tudi odzvali na njegovo prošnjo. Nov pastoralni center bo končno služil celotnemu območju. Dobrotnikom se lahko pridružijo tudi ostali, ki imajo široko srce in jim je pri srcu rast božjega kraljestva tudi v tem koncu Slovenije.

Znano je, da se brežiškem župnišču radi zbirajo ljudje in se v njem zaustavijo. Povej svoje izkušnje.

Res je. V našem župnišču je vsak človek ljubeznivo sprejet. Ljudje se radi zaustavijo v njem po jutranji maši ob delavnikih. Postrežemo jih s kavico, čajem in zlasti s prijazno besedo. Delamo to, kar so delali že prvi kristjani, ko so imeli agape-ljubezenski obed. Župnišče ni samo kraj, kjer se urejajo razni dokumenti, ampak naj postane v resnici Župnijski dom, hiša faranov. Meni je naložena še ena dolžnost, da sem vsak torek ljudem eno uro na razpolago samo za poslušanje. Ljudje si želijo sogovornika, ko jih doletijo razni problemi.

DUHOVNA OBNOVA ZA ČLANE ŽPS

Z Milanom, sestro in Martinom J. Tomše smo se udeležili duhovne obnove v Krakovem. Duhovno obnovo je vodil g. Gregor Kunej župnik v Banja Loki, Osilnici in Fari-Kočevje. Kar mi je dalo misliti je to, da vsak dan za mašo na podružnici porabi 3 ure, da se 47 km pelje do cerkve, ima sv. mašo, molijo in da gre 47 km spet nazaj.

Mogoče se nam to ne zdi pomembno, ker imamo mi to vse na dlani, lahko pa v prihodnosti postane aktualno tudi po drugih krajih. Vseeno smo mi še zelo dobro občestvo. Za kar se vam zahvaljujem, ampak smo tako kot

1.pastoralni svet /Jezus in 12učencev/, nas je sicer malo več. Zbrani smo iz različnih krogov, z različnimi talenti in tako kot niso našli skupnega jezika učenci, in so bili v strahu, smo tudi mi. Vsi skupaj imamo premalo vere in zaupanja v Boga. Resnično je, da današnji svet ni naklonjen tišini, puščavi, tistimi, ki malo drugače mislijo. Pa vendar smo mi del tega sveta, ni potrebno delati velikih del, čakati, da se zgodi v tvoji hiši velik čudež. Prepričana sem, da se vam in meni, zgodi vsak dan mali čudež, ki nam polepša dan, ki nas razveseli, nam da elan, ali pa nas iz težke situacije malo dvigne. Skupaj imamo moč.

Tako kot ima družina ko je skupaj, ko skupaj moli moč, tako jo ima tudi ŽPS . Vsi ne moremo vse delat, lahko pa se premaknemo iz cone udobja in pustimo svetemu Duhu da On deluje v nas in po nas. Vem, da je letos vse nabito polno, vsi vse ponujajo, sveto leto- toliko ponudb. Verjamem pa, da vsak zmore, da naredi nekaj zase in za svojo družino. Kajti sveto leto je zelo pomembno in bodimo hvaležni, da se nahajamo v času milosti. Vsak letos lahko dobi popolni odpustek za sebe, rajnega, svoje otroke ali družino, če gre v cerkev, kjer so odprli sveta vrata-predvsem so to kakšna Marijina svetišča, pa tudi stolnice ali cerkve pri bratih frančiškanih. Opraviti je potrebno sveto spoved, biti pri sveti maši, moliti Vero, prejeti obhajilo in

molitev po namenu papeža, ki se v teh svetiščih moli pri svetih mašah. Mi vsi smo lučke. In to luč lahko damo tudi drugim. *Kristina Zorko*

DELO KARITAS V ČATEŠKI ŽUPNIJI

Vsako leto je bilo poročilo o delu ŽK predstavljeno pri obeh sv. mašah in sicer na nedeljo Karitas, ki je bila lansko leto prvega decembra. Zaradi moje daljše odsotnosti tako lani na nedeljo Karitas ni bilo podano poročilo o delu v minulem letu.

Sedaj pa vam drage sestre in bratje v Kristusu podajam kratko poročilo o dogajanju na področju karitativne dejavnosti v naši župniji v preteklem letu.

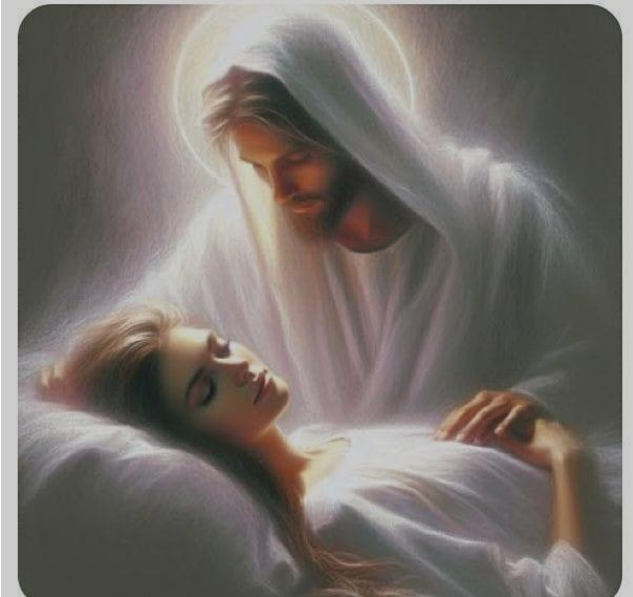
Lanskoletni Teden Karitas je potekal od ponedeljka, 25. novembra, do nedelje, 1. decembra 2024. S Tednom Karitas je bila obeležena 34. obletnica organizirane oblike delovanja Karitas v Sloveniji. V naši župniji pa bolj ali manj uspešno delujemo od leta 2011.

V tednu Karitas nas je lansko leto nagovarjalo geslo Poti do srca. Prostovoljci namreč na različne načine iščemo poti in načine, da opazimo človeka v stiski, zaznavamo stiske v domačem okolju in predvsem, da najdemo način, kako človeku dati občutek, da ni pozabljen in da njegova bolečina ni nevidna. Poti do srca so poti ljubezni, solidarnosti in razumevanja, kjer prostovoljci delimo svoj čas, energijo in prijaznost. Vsaka gesta, pa naj bo še tako majhna, kot je topel objem, nasmeh ali prijazna beseda, lahko pomeni neizmerno veliko. Kot je rekla sv. Mati Terezija: »Ni nam treba delati velikih stvari. Pomembno je, da majhne stvari delamo z veliko ljubeznijo.«

Tako smo vsi kristjani poklicani, da delamo dobra dela, saj je vera brez dobrih del mlačna. V okviru delovanja Karitas se izvaja veliko različnih dejavnosti oz. vrst pomoči.

V naši ŽK so dejavni trije redni sodelavci in dva občasna, večina sodelavcev je starejših od petdeset let kar nekako govori o pripravljenosti faranov za delo v ŽK, predvsem mlajših. Pri svojem delu sodelujemo z župnijskim svetom, z ŽK iz drugih župnij in seveda s ŠK Novo mesto, si pa informacije izmenjujemo tudi s predstavniki članov RK kateri delujejo v posameznih vaseh naše župnije.

To ni kritika, poskušam samo prikazat realno stanje, podobno se na žalost dogaja povsod v naši družbi, kjer vladajo sebičnost, lagodje, skrb v glavnem samo zase, da je le meni udobno, TV, telefoni in drugo.

Ker smo kristjani, ne pozabimo, kar nam je naročil naš Odrešenik, ko nas je pozval »Naj se ljubimo med sabo kot nas ljubi On sam ..«

Ena od vrst pomoči Karitas, ki smo jo

izvajali, je pomoč v hrani. V minulem letu smo razdelili preko osemdeset paketov hrane osemnajstim družinam, navkljub temu, da smo bili praktično več kot tri četrt leta brez donacije hrane zaradi več razlogov. Teh osemnajst družin vključuje štirinajst otrok, šest starejših, bolnih ali starih nad 65 let, ostalo pa so osebe med tema dvema kategorijama.

Rad bi se zahvalil vsem skupaj in vsakemu posebej, ki ste kakorkoli pripomogli da delo naše ŽK ni zamrlo in da smo vsi skupaj naredili tudi kaj dobrega za ljudi, ki so potrebni pomoči.

Vsem skupaj želim vse dobro in Blagoslova v prihajajočem postnem času. Bodimo človek človeku človek in ne pozabimo na ljudi, ki potrebujejo našo pomoč.

Milan Kreačič

EDINI ODGOVOR

Če si misleči človek, gotovo pride nekoč trenutek, ko boš v življenju iskal odgovor na vprašanje, ki ga v javnosti navadno ne postavljamo, iz strahu, da na to ne bo mogoče odgovoriti.

In potem se zadovoljiš z lepimi teorijami, kot jih ponujata znanost in filozofija.

Globoko v svoji notranjosti pa se upiraš trpljenju in smrti.

Ne proti trpljenju in smrti na splošno, ampak proti včasih nečloveškemu trpljenju, ki uničuje prav določenega sočloveka, ki ga poznaš in ljubiš. S tem se ne moreš sprizniti. Na to mora biti odgovor.

Toda ta nas lahko pomiri le tako, da obseže vse ljudi.

Dati mora smisel življenju invalida na vozičku, življenju prizadetega, neozdravljivo bolnega, življenju matere s težko prizadetim otrokom, življenju starega človeka, ki nima več kaj pričakovati. Takšnega odgovora ne najdem v nobeni filozofiji.

Ko hoče nesmisel trpljenja in smrti zamašiti moje žile, obstaja zame en sam odgovor: Bog!

On je edina luč in edina moč, ki ponovno požene kri po mojih žilah. Vse, kar lahko rečem, se imenuje Bog. On je ljubezen.

In resnično je vredno truda, da ga srečamo – ali se vsaj odpravimo na pot k njemu.

Obsekano drevje še lepše ozeleni. (Pierre de Ronsard)

Če hočemo, da bo drevo rastle bolj ravno in še lepše ozelenelo, mu moramo odrezati nekatere veje. Sadovi bodo bolj zdravi in številnejši, ker se sok ne bo potratil! Tako je z našim življenjem, ko ga Bog reže in čisti celo v tistem, kar je dobro in zdravo. Takrat, ko nam »sekira«
prepreči uspeh, napredek, prijateljstvo, ljubezen, drevo stoka. Toda zaupajmo Njemu, ki ga obrezuje.

ENOSTAVNA FORMULA

Jezus je Alojzijo naučil enostavno formulo, da bi pozabila na samo sebe: »Jezus je tisti, ki želi delati v meni in jaz to delam z Njim. Jezus je tisti, ki želi moliti v meni in jaz to delam z Njim. Jezus je tisti, ki želi trpeti v meni in jaz to delam z Njim«.

VELIKONOČNI PROGRAM **CELODNEVNO ČEŠČENJE bo tudi letos na** **cvetno soboto, 12. aprila**

Tudi letos bomo imeli celodnevno češčenje na cvetno soboto, to je 12. aprila. Sv. maši bosta dopoldan, ob 8,00 in 10,00., sklep češčenja pa bo ob 16.00 uri. Lepo vabljeni, in se radi udeležite češčenja. Pri vseh mašah bo priložnost za sv. spoved. Spovedoval bo kapucinski redovnik na cvetno soboto in cvetno nedeljo. Brez sv. spovedi ni pravega obhajanja velike noči. Kristjan mora vsaj enkrat na leto opraviti sv. spoved. Tisti, ki ne opravijo velikonočne spovedi, naj dobro premislijo ali smejo še iti med letom k sv. obhajilu. Bomo rajši izbrali smrt kot pa življenje?

SPORED ČEŠČENJA SRT V SOBOTO, 12.04.2024

Ob 8,00. sv. maša z govorom, od 9,00 do 10,00 molijo farani, ob 10,00 uri sv. maša z govorom, od 11,00. do 12,00 molijo Cerina, Prilipe, Dobeno, Podgračeno, od 12,00 do 13,00 farani, od 13,00 do 14,00 Sobenja vas in Žejno, od 14,00 do 15,00 Mrzlava vas, Vel. Malence, Globočice, od 15,00 do 16,00 Čatež in Dvorce, ob 15,30 šolska mladina ob 16,00 sv. maša in sklep češčenja. Udeležimo se sklepa češčenja v čim večjem številu. Naj bo dan celodnevna češčenja res dan, ko

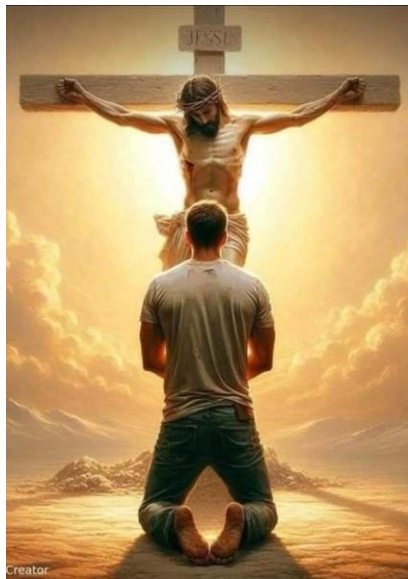
pokažemo, da smo kristjani. Potreben nam je božji blagoslov.

CVETNA NEDELJA: Sv. maši ob 8,00 in 10,00. Pri obeh mašah bo blagoslov oličnih vejic in butaric in pranje pasijona. Priložnost za sv. spoved pri obeh sv. mašah. Olične vejice bodo na razpolago na tiho nedeljo in boste lahko zanje darovali prostovoljni prispevek.

VELIKI ČETRTEK: Na vel. četrtek se Jezus in njegovi učenci zberejo na velikonočno večerjo. Trenutek je slovesen in zbran. Jezusove kretnje in besede ostanejo zapisane globoko v srcih njegovih učencev. »To je moje telo, ki se daje za vas, to je moja kri, prelita za vas.«

Sv. maša velikega četrтка bo zvečer ob 19.00 uri. Med mašo, pri kateri naj se zbere vsa farna župnija, bo umivanje nog možem.

VELIKI PETEK Jezus sam nosi orodje svoje usmrtilve. Križajo ga med dvema razbojnikoma na majhnem griču pred jeruzalemskimi vrati. Uradni razlog obsodbe je pritrjen na križu: Jezus Nazarečan, kralj Judov (INRI, Iesus Nazarenus Rex

Iudeorum). To je strahovito poniževalno umiranje pred radovedno množico, sovražniki, ki se mu rogajo, in obupanimi prijatelji. Jezus umre popoldne ob tretji uri, na dan pred soboto.

Obredi velikega petka se bodo začeli ob 19.00 uri. Zberemo se k tem najstarejšim obredom Cerkve in počastimo Jezusa Kristusa - križano ljubezen in se mu zahvalimo za njegovo ljubezen.

VELIKA SOBOTA Ko Jezusa položijo v grob in pred njegov vhod zavalijo velik kamen, se začne sobotni počitek. Za Jezusove prijatelje je dan žalosti. Sedaj so kot sirote, žalostni in zapuščeni, razočarani, prestrašeni in obupani. Kdo ve, če jih oblast ne išče? Vsa pričakovanja, ki so jih stavili v Jezusa, so izginila, umrla z njim. Preostane jim samo še eno: maziljenje, balzamiranje Učenikovega telesa. Potem bodo šli domov in se vrnil v svoje prejšnje življenje.

BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL

BODITE POZORNI NA SPREMENJENE URE ČEDEM ob 8,15 * KAMENCE ob 8,30 * KRAŠKA VAS ob 8,45 *VEL. MALENCE ob 9,15 * STANKOVO ob 9,30 * GLOBOČICE ob 9,45 * MRZLAVA VAS ob 10,00 * SOBENJA VAS ob 10,15* ŽEJNO ob 10,30 * DOBENO ob 10,45 * CERINA ob 11,00 * PODGRAČENO 11,15 *PRILIPE 11,45 *DVORCE ob 12,00* ČATEŽ ob 12,15.

Za denarne darove se vam že vnaprej najlepše zahvaljujem! Bog Vam povrni!

Obredi velike sobote se bodo začeli ob 19.00 zvečer. Najprej bo blagoslov velikonočne sveče, poslušanje božje besede, ki govori o velikih božjih delih, obnovitev krstnih obljub in velikonočna maša. Tudi ta večer se radi zberite k svetim obredom, ki pomenijo vrhunec velikonočnega praznovanja. Ob 7,00 zjutraj bo blagoslov ognja, ki ga raznašalci ponesejo v naša ognjišča.

VELIKA NOČ

V nedeljo zjutraj gredo žene h grobu, da bi mazilile Jezusovo telo. Toda kakšno presenečenje, začudenje, in hkrati strah, ko pridejo do kraja, kamor so bile namenjene. Kamen, ki je zapiral grob, je odvaljen, Jezusovo telo je izginilo. Grob je prazen. Kaj se je zgodilo? Kmalu je vedno več prič.

Žene, apostoli, prijatelji pravijo, da so Jezusa videli živega, v vrtu, v dvorani, na poti ... Niso ga takoj prepoznali. Obotavljali so se. Včasih so se bali. Včasih so dvomili. Toda

končno so ga prepoznali po kretnji, po besedi, po pogledu. Dvom izginja. Prepričani so: Jezus živi! Jezus je vstal od mrtvih.

Na veliko nedeljo bo pred mašo ob osmih velikonočna procesija. Fantje in moške, ki vsako leto pri njej sodelujete, sodelujte tudi letos.

Druga sv. maša bo ob 10. Pri vseh mašah bo darovanje ali ofer - na star način, da boste darove prinesli k oltarju. Darovanje bo za centralno kurjavo in druge cerkvene potrebe.

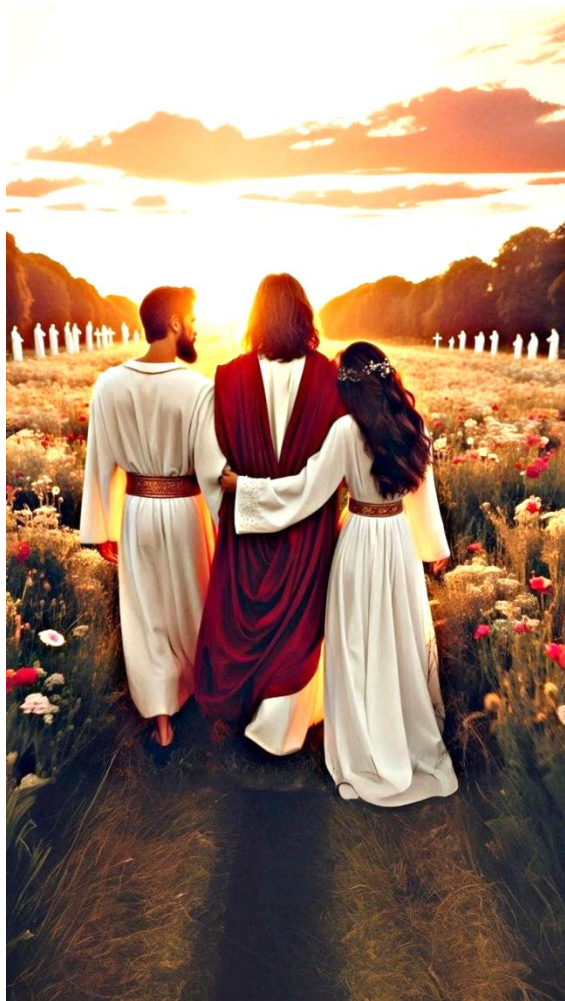
Velikonočni ponedeljek. Na koncu velikega tedna ostaja v naših srcih velika prošnja, ki sta jo tako lepo in na kratko izrazila Jezusova učenca na poti v Emavs. »Ostani z nama Gospod, ker se večeri!« V vsakdanjem življenju pridejo dnevi, ko si močno želimo, da je Jezus z nami. To je v trenutku, ko naše telo gori v skušnjavi, ko smo strti in obupani, ko nas razjeda dvom, kadar ne vemo več ne kod ne kam. Takrat ostane samo še prošnja: Ostani z nami, Gospod. Sv. maši bodo na Čatežu ob 9,00 in na Stankovem ob 10,00.

SPOROČILA IN OZNANILA

Poslovali smo se poslovili od **Martina Šoško** iz Sobenje vasi. Zanj je bilo darovanih 12 sv. maš in od **Marije Bogovčič** iz Čateža. Za večni pokoj njene duše so bile darovane 4 sv. maše. Naj počivata v miru.

PRAZNIK NAŠEGA FARNEGA ZAVETNIKA SV. JURIJA

Po veliki noči, na belo nedeljo, bomo obhajali jurjevsko nedeljo. Slovesno bomo proslavili zavetnika naše župnijske cerkve in naše župnije. Sv. Jurij že dolga stoletja varuje naš kraj in naše ljudi. Prav je, da farani ta praznik dostojno počastimo. Upamo, da bojo tudi letos, na predvečer godu sv. Jurija, to je 22. aprila, naši pevci zapeli jurjevsko pesem in naznanili pomlad.

V nedeljo, 27. aprila bomo imeli dve sv. maši. Prva bo ob 7. zjutraj za tiste, ki bi se težje udeležili sv. maše ob 9,00. Maša ob 9,00 bo povezana z obhajanjem obletnic porok. K tej maši ste še posebej povabljeni vsi tisti zakonci, ki letos obhajate okroglo obletnico poroke. Prav je, da se skupaj z vso farno družino zahvalite za milost svojega zakonskega in družinskega življenja.

Upam, da bodo naši pevci pri petju jurjevske pesmi

obdarovani z raznimi dobrotami. Kot je to običajno bomo praznovanje nadaljevali v Domu krajanov v veselem druženju.

VELIKONOČNO VOŠČILO

**Žene so
vztrajale
z Gospodom v
trpljenju,
zato so bile
prve deležne
novice
o njegovem
vstajenju.**

Praznujte veliko noč, slavite Zmagovalca, kajti grob ni več zadnje bivališče človeka. Bog ga je odprl, da bi našli dom v nebesih. V tem duhu želimo vsem našim faranom, obiskovalcem naše župnijske cerkve in vsem našim prijateljem vesele praznike Kristusovega vstajenja. Vaše sestre CC in župnik Jože Pacek

Glasilo Sopotnik izdaja župnija Čatež ob Savi. Piše in zanj odgovarja Jože Pacek, župnik